

nordisk arrestordre behandles derfor som udgangspunkt efter de samme regler, uanset om der er meddelt samtykke til udlevering eller ej.

Den foreslåede bestemmelse om samtykke til selve udleveringen svarer til den gældende bestemmelse i den nordiske udleveringslovs § 8, stk. 3. Forslaget om samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædere svarer til § 6, nr. 4, litra b, i den nordiske udleveringslov. Den foreslåede adgang til at meddele samtykke til videreudlevering er derimod en udvidelse i forhold til den gældende nordiske ordning. Den foreslåede bestemmelse svarer endvidere i vidt omfang til de gældende bestemmelser i udleveringslovens § 18 c (om behandling af sager om udlevering til EU-medlemsstater).

Bestemmelsen gennemfører artikel 11 i den nordiske udleveringskonvention.

Efter konventions artikel 11, stk. 4, kan et meddelt samtykke til udlevering, herunder et samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædere begået før den lovovertrædelse, for hvilken den pågældende skal udleveres, tilbagekaldes i henhold til national ret i det anmodede land. I henhold til dansk ret vil et samtykke kunne tilbagekaldes på et hvilket som helst tidspunkt, indtil udlevering er sket.

Der henvises til pkt. 4.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 18 k

De foreslåede *stk. 1 og 2* fastsætter særlige tidsfrister for behandlingen af sager om udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre.

Efter *stk. 1* skal politidirektørens/justitsministerens afgørelse om, hvorvidt der kan ske udlevering, træffes snarest og så vidt muligt inden 3 dage efter, at den, der begæres udleveret, er anholdt her i landet eller har meddelt samtykke til udleveringen.

Stk. 2 vedrører de tilfælde, hvor politidirektørens/justitsministerens afgørelse om udlevering indbringes for retten. I sådanne tilfælde skal rettens endelige afgørelse så vidt muligt træffes inden 30 dage efter anholdelsen af den pågældende her i landet.

Med hensyn til rettens mulighed for efter omstændighederne at afvise en valgt forsvarer eller at nægte at beskikke en bestemt forsvarer, jf. retsplejelovens §§ 730, stk. 3, 733, stk. 2 og 736, stk. 2, hvis den pågældende forsvarer på grund af andre opgaver ikke vil kunne deltage i udleveringssagens behandling i et omfang, der gør det muligt at overholde de nævnte frister for behandlingen af sager om udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre, henvises til bemærkningerne til lovforslaget om gennemførelse af den europæi-

ske arrestordre (L 168/2002), jf. Folketingstidende 2002-03, Tillæg A, s. 4312 f.

Bestemmelsen gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 14. Fristerne i den foreslåede bestemmelse er – ligesom fristerne for behandling af en europæisk arrestordre, jf. den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 18 d – kun vejledende, og en overskridelse af tidsfristen i den konkrete sag vil derfor ikke have umiddelbare konsekvenser for hverken behandlingen af udleveringsanmodningen eller spørgsmålet om varetægtsfængsling. Den nordiske udleveringskonvention forpligter imidlertid de nordiske lande til så vidt muligt at overholde fristerne i artikel 14.

Der henvises til pkt. 4.2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 18 l

Efter det foreslåede *stk. 1* kan den, som en beslutning om udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre vedrører, ikke udleveres før udløbet af den frist på 3 dage for fremsættelse af anmodning om domstolsprøvelse, som fremgår af forslaget til § 18 i, stk. 3, og § 16, jf. § 18 i, stk. 4. Det gælder dog ikke, hvis den pågældende giver afkald på at indbringe beslutningen om udlevering for retten. Hvis beslutningen om udlevering indbringes for retten, kan udlevering ikke ske, før beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse. Bestemmelsen svarer til de gældende bestemmelser i den nordiske udleveringslovs § 10, stk. 3, samt udleveringslovens § 17, stk. 1, og § 18 e, stk. 1 (om behandling af sager om udlevering til henholdsvis stater uden for Den Europæiske Union (og Norden) og medlemsstater i Den Europæiske Union). Den nordiske udleveringskonvention indeholder derimod ikke særlige regler om domstolsprøvelse.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal en udlevering gennemføres snarest og så vidt muligt senest 5 dage efter de i *stk. 1* nævnte tidspunkter. Bestemmelsen gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 19, stk. 2, hvorefter der, når der er truffet endelig afgørelse om udlevering, skal ske udlevering efter senest 5 dage. Hvis det på grund af særlige omstændigheder viser sig umuligt at udlevere den eftersøgte inden denne frist, skal de relevante myndigheder straks kontakte hinanden med henblik på at aftale en ny dato for udleveringen, jf. artikel 19, stk. 3. I så fald skal udlevering finde sted senest 5 dage efter den nye dato. I disse tilfælde er der ikke pligt til at ophæve en eventuel fængsling af den pågældende, jf. forslaget til *stk. 3* nedenfor.